

DEVELOPING SOCIAL EMOTIONAL LEARNING USING JIGSAW MODEL AND CIPPA MODEL

Khanitha BUABAN¹ and Anusit ANMANATARKUL¹

1 Faculty of Industrial Education and Technology, Mechanical Technology Education Department, King Mongkut's University of Technology Thonburi, Thailand; khanitha.buab@kmutt.ac.th (K. B.); anusit.anm@kmutt.ac.th (A. A.)

ARTICLE HISTORY

Received: 9 June 2025

Revised: 23 June 2025

Published: 7 July 2025

ABSTRACT

This study aimed to design and developed cooperative learning activities based on the CIPPA Model, incorporating Jigsaw and Co-op Co-op techniques, to enhance social and emotional learning (SEL) and soft skills among graduate students in the Work Integrated Learning (WIL) program. The research employed an action research methodology. The participants included graduate students undergoing real workplace internships and relevant personnel from private sector organizations. Research instruments consisted of an activity effectiveness evaluation form, a SEL assessment tool, and a satisfaction questionnaire. The findings revealed that the implemented activities significantly improved students' self-awareness, emotional regulation, communication, and responsible decision-making. Learners reported high levels of satisfaction and demonstrated effective application of the acquired skills in actual work environments. The results support the potential of the CIPPA Model combined with cooperative learning techniques in fostering essential 21st-century skills and suggest further implementation in other educational or professional contexts.

Keywords: CIPPA Model, Cooperative Learning, Social and Emotional Learning, Soft Skills, Work Integrated Learning

CITATION INFORMATION: Buaban, K., & Anmanatarkul, A. (2025). Developing Social Emotional Learning Using Jigsaw Model and CIPPA Model. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(7), 3

การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม โดยใช้การเรียนรู้แบบ จิ๊กซอว์ร่วมกับชิปปาโมเดล

ชนิษฐา บัวบาน¹ และ อนุศิษฐ์ อันมานะตระกูล¹

1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สาขาครุศาสตร์เครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี; khanitha.buab@kmutt.ac.th (ชนิษฐา); anusit.anm@kmutt.ac.th (อนุศิษฐ์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โมเดล CIPPA ร่วมกับเทคนิค Jigsaw และ Co-op Co-op เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning: SEL) และซอฟต์แวร์สติกของนักศึกษาระดับปริญญาโทในโครงการ Work Integrated Learning (WiL) การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาปริญญาโทที่ฝึกงานในสถานประกอบการจริง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องจากองค์กรภาคเอกชน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แบบประเมินประสิทธิภาพกิจกรรม แบบวัดทักษะทางอารมณ์และสังคม และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่ออกแบบสามารถส่งเสริมการตระหนักรู้ตนเอง การจัดการอารมณ์ การสื่อสาร และการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมอยู่ในระดับสูง และสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ได้รับในการทำงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสนับสนุนว่าโมเดล CIPPA ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีศักยภาพในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 และควรได้รับการขยายผลในบริบทอื่นๆ ต่อไป

คำสำคัญ: CIPPA Model, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, Social and Emotional Learning, Soft Skills, Work Integrated Learning

ข้อมูลอ้างอิง: ชนิษฐา บัวบาน และ อนุศิษฐ์ อันมานะตระกูล. (2568). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม โดยใช้การเรียนรู้แบบ จิ๊กซอว์ร่วมกับชิปปาโมเดล. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 3(7), 3

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน โลกการทำงานเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และความผันผวนทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ตลาดแรงงานมีความต้องการทักษะที่หลากหลายมากกว่าความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะทางอารมณ์และสังคม เช่น การจัดการตนเอง และการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานในองค์กรต่างๆ (De Grez, Valcke, & Roozen, 2009; OECD, 2015)

การพูดในที่สาธารณะ (Public Speaking) เป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญ เนื่องจากสามารถสะท้อนความสามารถในการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจน น่าเชื่อถือ และการสร้างอิทธิพลต่อผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Lucas, 2011) นอกจากนี้ การมีทักษะในการควบคุมอารมณ์ จัดการตนเองในสถานการณ์กดดัน และรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง ยังช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และลดปัญหาความขัดแย้งในองค์กร (OECD, 2015)

แนวทางการศึกษาในรูปแบบ Work Integrated Learning (WiL) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนในห้องเรียนและการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะทั้งในด้านวิชาการและทักษะเชิงปฏิบัติอย่างรอบด้าน (Smith, 2012) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาในโครงการ WiL แม้จะมีความเชี่ยวชาญทางวิชาการ แต่ยังคงขาดทักษะในการพูดในที่สาธารณะอย่างมั่นใจ และขาดทักษะในการควบคุมตนเองและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมการทำงานที่มีความซับซ้อน (Riebe, Roepen, Santarelli, & Marchioro, 2010; Jackson, 2016)

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการพูดในที่สาธารณะ และทักษะทางอารมณ์และสังคม โดยเฉพาะการจัดการตนเองและการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทในโครงการ Work Integrated Learning (WiL) เพื่อเพิ่มความพร้อมและความมั่นใจในการเผชิญกับโลกการทำงานจริง

ในการนี้ การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้อันเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง แนวทางการจัดการเรียนรู้นี้แบบ CIPPA Model ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการสร้างแนวคิด (Constructing), การบูรณาการ (Integrating), การปฏิบัติ (Practicing), การนำเสนอ (Presenting) และการประเมินตนเอง (Assessing) ถือเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะทั้งด้านความรู้ ทักษะปฏิบัติ และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Wasanasomsithi, 2014) นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Jigsaw และ Co-op Co-op ซึ่งเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และรับผิดชอบต่อร่วมกัน ยังสามารถเสริมสร้างทักษะทางสังคม และเพิ่มความสามารถในการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Aronson, 2002; Slavin, 1995)

ด้วยเหตุนี้ การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดในที่สาธารณะ และทักษะทางอารมณ์และสังคมของนักศึกษาระดับปริญญาโทในโครงการ Work Integrated Learning (WiL) ผ่านการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้นี้แบบ CIPPA Model ร่วมกับเทคนิค Jigsaw และ Co-op Co-op เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในการทำงาน และส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนในสายอาชีพในอนาคต

การทบทวนวรรณกรรม

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็กๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและสร้างทักษะทางสังคมร่วมกัน วิชรา เล่าเรียนดี (2548) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย โดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การยอมรับกันและกัน และการช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้สามารถเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด, Johnson and Johnson (1995) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนในกลุ่มเล็กๆ โดยสมาชิกในกลุ่มมีความแตกต่างกันทั้งทางเพศ เชื้อชาติ และความสามารถทางการเรียน โดยสมาชิกในกลุ่มต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย 2-6 คน โดยกลุ่มจะมีความหลากหลายทางเพศและความสามารถทางการเรียน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการที่ได้รับความสนใจและแพร่หลายในวงการศึกษามากขึ้น วัชรา เล่าเรียนดี (2545) ได้สรุปรูปแบบและเทคนิคของการสอนแบบร่วมมือที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย อาทิเช่น เทคนิค TGT (Teams-Games-Tournament), เทคนิค Jigsaw 1-2 และ เทคนิค Co-op Co-op เทคนิค Jigsaw 2 พัฒนาต่อยอดจาก Jigsaw 1 โดยเน้นการรวมกลุ่มตามหัวข้อที่กำหนด และศึกษาร่วมกันจนเข้าใจเนื้อหาครบถ้วน จากนั้นจึงนำไปอธิบายให้กลุ่มของตนเอง การประเมินผลจะคิดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม แทนการประเมินแบบรายบุคคลเหมือน Jigsaw 1 (วัชรา เล่าเรียนดี, 2545)

เทคนิค Co-op Co-op เน้นการทำงานกลุ่มที่สมาชิกมีบทบาทแตกต่างกันตามความถนัดและความสามารถ โดยทุกคนต้องมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อความสำเร็จของกลุ่ม เป็นการฝึกทักษะการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (วัชรา เล่าเรียนดี, 2545)

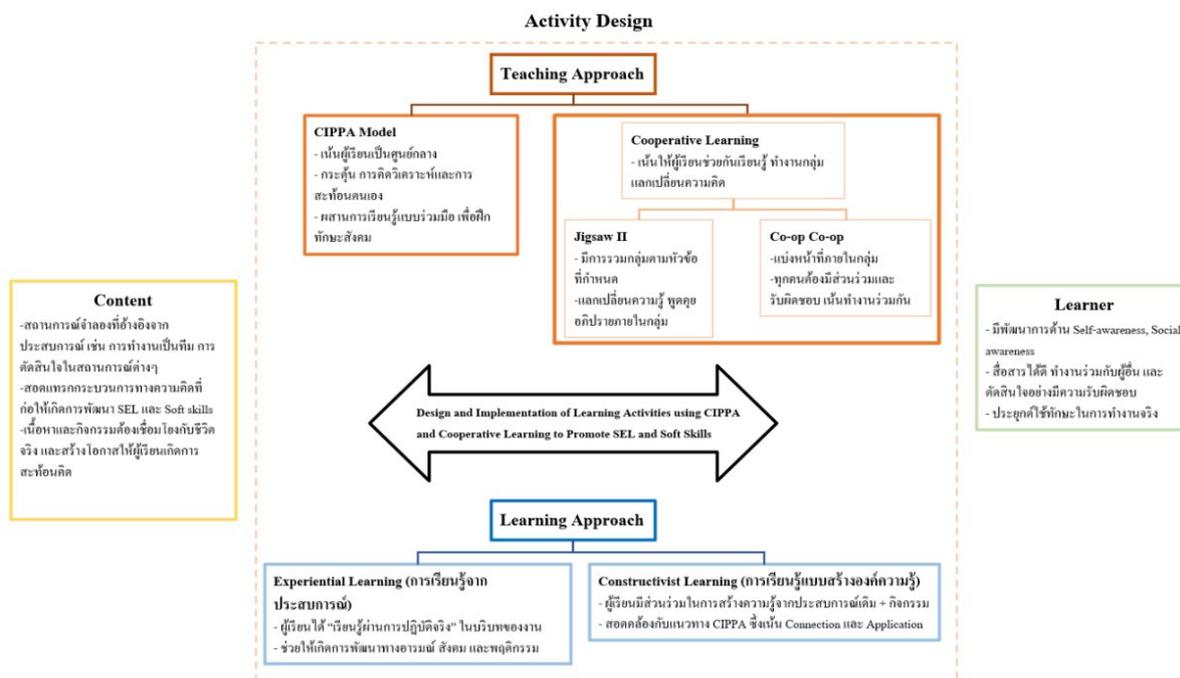
หลักการของโมเดลชิปปา ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโมเดลชิปปา ดังนี้ 1) การสร้างองค์ความรู้ (Construct) คือ การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อความรู้ 2) การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) คือ การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดและประสบการณ์แก่กันและกัน 3) การมีส่วนร่วม (Participation) คือ การให้ผู้เรียนมีบทบาท / ส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด 4) กระบวนการ/ผลผลิต (Process/product) คือ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงาน/ข้อความรู้ที่สรุปได้ 5) การนำไปประยุกต์ใช้ (Application) คือ การให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (กรมวิชาการ, 2539) สมรรถนะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสารบนพื้นฐานความเข้าใจและความเคารพในความคิดหรือวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยสามารถเลือกใช้วิธีการสื่อสารทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา หรือการสื่อสารผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเหมาะสม พร้อมคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561)

การเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้ เข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีการจัดการอารมณ์ และแสดงออกอย่างเหมาะสม สร้างความสัมพันธ์ที่ดี อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข รวมถึงรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม โดยประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ด้าน ได้แก่ การตระหนักรู้ตนเอง การจัดการตนเอง การตระหนักรู้ทางสังคม การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ และการสร้างสัมพันธภาพ จากการศึกษาพบว่า การเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ 1) การตระหนักรู้ตนเอง (Self-Awareness) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการรับรู้ เข้าใจอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกของตนเอง สามารถแสดงออกผ่านพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการรับผิดชอบต่อความรู้สึก ความคิด และการกระทำของตนเอง 2) การจัดการตนเอง (Self-Management) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจัดการความเครียด ควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรม ตั้งเป้าหมาย และดำเนินการตามเป้าหมายจนสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social-Awareness) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจและเคารพความรู้สึก ความคิด และความแตกต่างของผู้อื่น รวมถึงการตระหนักถึงความเหมือนและความแตกต่างในสังคม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม 4) การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้เหตุผลในการแยกแยะปัญหา วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ตัดสินใจได้อย่างมีคุณธรรมและคำนึงถึงความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม 5) การสร้างสัมพันธภาพ (Relationship Skills) หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสื่อสาร การสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่น การให้ความร่วมมือ การขอความช่วยเหลือ การช่วยเหลือผู้อื่น รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาความขัดแย้งได้อย่างเหมาะสม (CASEL, 2018)

สมมติฐานการวิจัย

- 1) ทักษะการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคมโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ตามหลักของโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สูงขึ้น
- 2) ทักษะในการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ตามหลักของโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สูงขึ้น
- 3) ผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ตามหลักของโมเดลชิปปา (CIPPA Model) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (Social and Emotional Learning) และ ซอฟต์สกีล (Soft Skills) พัฒนาขึ้นโดยกิจกรรมที่ 2 มีผลการประเมินดีกว่ากิจกรรมที่ 1 ตามสมมติฐานทางสถิติ (กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นดำเนินการทดลอง และ 3) ขั้นประเมินผล กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาโทที่เข้าร่วมโครงการ Work Integrated Learning (WiL) และบุคลากรจากบริษัท สมาร์ท เซอร์วิสেস จำกัด ที่มีบทบาทในการนิเทศและดูแลการฝึกงานของนักศึกษา

การวิจัยมุ่งออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้โมเดล CIPPA ผสานกับเทคนิค Jigsaw และ Co-op Co-op เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม (SEL) และซอฟต์สกีล ของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านการควบคุมตนเอง การสื่อสาร และการตัดสินใจอย่างมีความรับผิดชอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามโมเดล CIPPA 2) แบบประเมินสมรรถนะด้าน SEL และซอฟต์สกีล 3) แบบประเมินประสิทธิภาพกิจกรรม 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบ t-test แบบกลุ่มสัมพันธ์ (Paired Sample t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมในแต่ละช่วง ข้อมูลเชิงคุณภาพจากข้อเสนอแนะเปิดเผย (Open-ended) ถูกนำมาวิเคราะห์สนับสนุนผลการวิจัยด้วยการตีความเชิงเนื้อหา

การดำเนินการวิจัยเน้นการเรียนรู้แบบมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเชื่อมโยงกับแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) และทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ทางสังคม (Social Constructivism)

DEVELOPING Social Emotional Learning And Affective Communication

Outline of learning activities

กิจกรรมที่ 1

แนะนำกิจกรรม

- บทนำเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้
- ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำแบบประเมินตนเอง SEL ก่อนเริ่มกิจกรรมที่ 1

การเรียนรู้เบื้องต้น

- ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
- การเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม
- การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 1

- แบ่งกลุ่มในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มละ 3-4 คน
- กำหนดหัวข้อในการสืบค้นข้อมูลในแต่ละกลุ่ม : why-why/5WH/Fishbone/Root Cause
- สมาชิกในกลุ่มแบ่งหน้าที่กันสืบค้นในหัวข้อที่ตนได้รับ

กิจกรรม WORKSHOP การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรม : เข้าใจความแตกต่างของพฤติกรรมมนุษย์เพื่อการสื่อสาร

EXCHANGE : แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างกลุ่ม

- ทุกกลุ่มจะตั้งวงสนทนาเพื่อไปศึกษาองค์ความรู้ของกลุ่มอื่น โดยที่ตัวเองมีตัวแทนของกลุ่มที่อยู่ประจำเพื่ออธิบายเนื้อหาของกลุ่มตัวเองให้ตัวแทนกลุ่มอื่นฟัง และหลังจากนั้นให้ตัวแทนนำความรู้ที่ได้มาอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มของตนเองฟังแล้วทำสรุป เติมนำเสนอ

การประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ-รอบที่ 1

- แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนได้รับ รวมทั้งสิ่งที่ได้จากการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้
- ประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะเป็นรายบุคคล พร้อมข้อเสนอแนะ

เตรียมตัวก่อนเริ่มกิจกรรมที่ 2

กิจกรรมที่ 2

การประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ-รอบที่ 2 (รอบที่ 1)

- แบ่งการนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้ไปสืบค้นของแต่ละกลุ่มเป็น 2 รอบ
- 2 กลุ่มแรกนำเสนอเนื้อหาของกลุ่มตนเองพร้อมตอบคำถาม
- ประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะเป็นรายบุคคล พร้อมข้อเสนอแนะ

- กำหนดหัวข้อในการสืบค้นข้อมูลสำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งที่ 2 โดยเป็นหัวข้อด้าน 5 วรรค 2 หัวข้อ และด้านศตวรรษที่ 2 หัวข้อ
- แต่ละคนตั้งโจทย์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและบริหารจัดการเวลา เพื่อที่จะไม่กระทบต่อหน้าที่อื่นของตนเองและคนที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วงและมีประสิทธิภาพ

การประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ-รอบที่ 2 (รอบที่ 2)

- 2 กลุ่มที่เหลือนำเสนอเนื้อหาของกลุ่มตนเองพร้อมตอบคำถาม
- ประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะเป็นรายบุคคล พร้อมข้อเสนอแนะ

จบกิจกรรมการเรียนรู้

- ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนทำแบบประเมินตนเอง SEL หลังเข้าร่วมกิจกรรม
- ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำแบบประเมินความพึงพอใจที่เปิดกิจกรรมการเรียนรู้

Khanitha Buaban   KMUTT   khanitha.buab@mail.kmutt.ac.th

ภาพที่ 2 ภาพรวมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และทักษะในการสื่อสาร

ผลการวิจัย

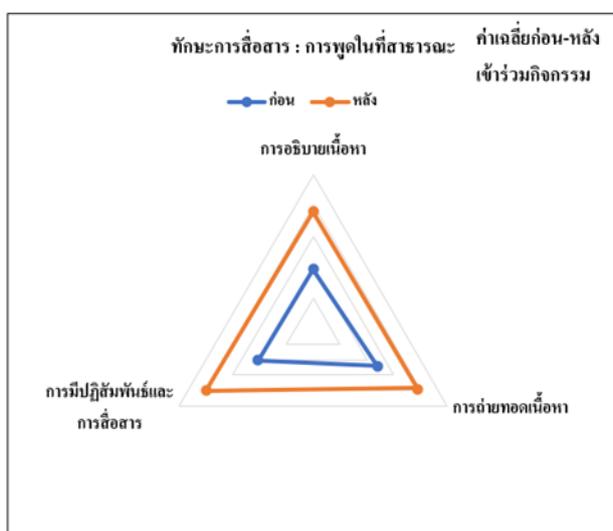
การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะของผู้เรียนระหว่างกิจกรรมครั้งที่ 1 และกิจกรรมครั้งที่ 2

ในการประเมินเกี่ยวกับทักษะในการสื่อสารของผู้เรียนนั้น จะมีการประเมินทั้งหมด 2 ครั้ง ซึ่งทางผู้วิจัยได้ทำการสุ่มจับคู่การประเมินทักษะในการสื่อสารของผู้เรียนทุกคน โดยผู้วิจัยได้จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 3 ข้อ กำหนดค่าเป็น 5 ระดับ ระดับตาม Dreyfus model of skill acquisition

ทักษะการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ						
ลำดับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	การอธิบายเนื้อหา		การถ่ายทอดเนื้อหา		การมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	2	4	3	5	3	4
2	2	4	3	5	3	4
3	2	5	2	4	2	4
4	2	3	2	3	2	4
5	2	4	2	4	2	4
6	1	3	2	3	1	4
7	2	3	3	3	2	4
8	2	4	3	5	3	4
9	2	4	2	4	2	4
10	2	3	2	3	1	4
11	2	5	3	5	3	4
12	2	4	3	4	2	4
13	2	4	2	4	2	4
14	2	4	2	3	2	4
15	2	3	2	3	1	4
ค่าเฉลี่ย	1.93	3.8	2.4	3.86	2.06	4

ภาพที่ 3 ตารางเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ

ภาพที่ 4 แผนภูมิเรดาร์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อน-หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะในการสื่อสาร

จากภาพที่ 3 และ 4 พบว่า ในกิจกรรมที่ 1 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการประเมินอยู่ในระดับ Advanced Beginner ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของขั้นนี้ได้ว่ามีความเข้าใจพื้นฐานในหัวข้อที่ได้รับ สามารถนำเสนอประเด็นหลักได้แม้ยังขาดความลึกซึ้ง แสดงออกถึงความมั่นใจและการใช้ภาษาภายใต้บ้าง และเริ่มพัฒนาทักษะด้านการพูด เช่น การปรับเสียงและสบตา แม้ยังไม่สม่ำเสมอ และในกิจกรรมที่ 2 ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการประเมินอยู่ในระดับ Proficient ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของขั้นนี้ได้ว่าผู้เข้าร่วมมีความเข้าใจในหัวข้ออย่างลึกซึ้ง สามารถใช้อุปกรณ์ประกอบเพื่อเสริมการอธิบายได้อย่างเหมาะสม ดึงดูดผู้ฟังด้วยการใช้น้ำเสียง จังหวะ และการหยุดเน้นประเด็นสำคัญ มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังอย่างชัดเจน และใช้อวัจนภาษาเสริมการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ

กิจกรรม	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD	df	t (T-Test)
(15 คะแนน)					
กิจกรรมที่ 1	15	6.4	0.77	14	42.75
กิจกรรมที่ 2		11.67	0.97		

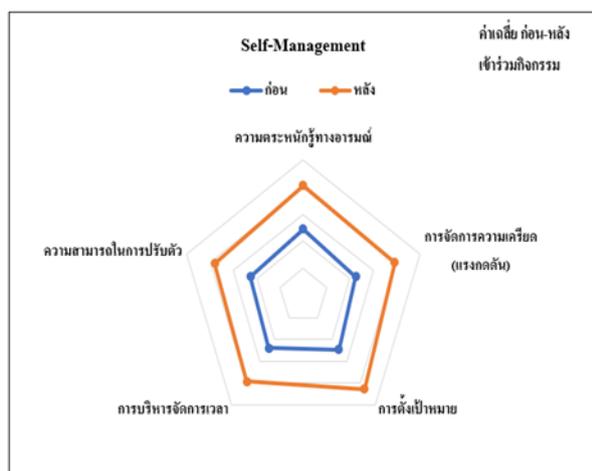
จากตารางผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ เท่ากับ 42.75 ซึ่งสูงกว่า ค่า t วิฤต (t_{14} , " α " = 0.1) เท่ากับ 1.345 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ มีผลสัมฤทธิ์ในกิจกรรมที่ 2 สูงกว่ากิจกรรมที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1

ผลการเปรียบเทียบแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

ในการประเมินตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management) ของผู้เรียนนั้น จะมีการประเมินทั้งหมด 2 ครั้ง โดยผู้วิจัยได้จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ข้อ กำหนดค่าเป็น 5 ระดับ ระดับตาม Dreyfus model of skill acquisition

SEL : Self management										
ลำดับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ความตระหนักถึงอารมณ์		การจัดการความเครียด (เรงกดขี่)		การตั้งเป้าหมาย		การบริหารจัดการเวลา		ความสามรถในการปรับตัว	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	2	4	2	3	2	4	2	4	2	3
2	2	4	2	3	3	4	2	4	2	4
3	2	4	2	3	3	4	2	4	2	3
4	2	3	3	4	3	4	2	4	3	4
5	2	3	2	4	2	4	3	4	2	4
6	2	4	3	3	3	4	3	4	3	4
7	3	4	2	4	2	4	2	4	2	4
8	3	4	1	4	2	4	2	4	2	4
9	3	4	3	4	2	4	2	4	2	4
10	2	4	2	4	2	4	2	4	2	4
11	2	3	2	3	2	4	2	3	2	3
12	3	5	3	5	3	5	3	4	3	4
13	3	5	2	5	3	5	3	4	3	4
14	3	5	3	5	3	5	3	4	2	4
15	3	5	2	5	2	5	3	4	2	4
ค่าเฉลี่ย	2.46	4.06	2.26	3.93	2.46	4.26	2.4	3.93	2.26	3.8

ภาพที่ 5 ตารางเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management)

ภาพที่ 6 แผนภูมิเรดาร์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อน-หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management)

จากภาพที่ 5 และ 6 พบว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการประเมินอยู่ในระดับ Advanced Beginner ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของขั้นนี้ได้ว่าเริ่มตระหนักรู้และพยายามควบคุมอารมณ์ มีการใช้กลยุทธ์พื้นฐานจัดการความเครียด เริ่มต้นตั้งเป้าหมายและสามารถปรับตัวได้บ้าง แม้ยังมีปัญหาเรื่องเวลาและการติดตามผล และหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการประเมินอยู่ในระดับ Proficient ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของขั้นนี้ได้ว่ามีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูง จัดการความเครียดได้ดี สามารถตั้งเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ วางแผนและดำเนินการจนบรรลุผลอย่างต่อเนื่อง บริหารจัดการเวลาและลำดับความสำคัญได้ดีเยี่ยม และปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างคล่องแคล่ว

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management)

กิจกรรม	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD	df	t (T-Test)
(25 คะแนน)					
กิจกรรมที่ 1	15	11.86	1.49	14	22.63
กิจกรรมที่ 2		20	2.28		

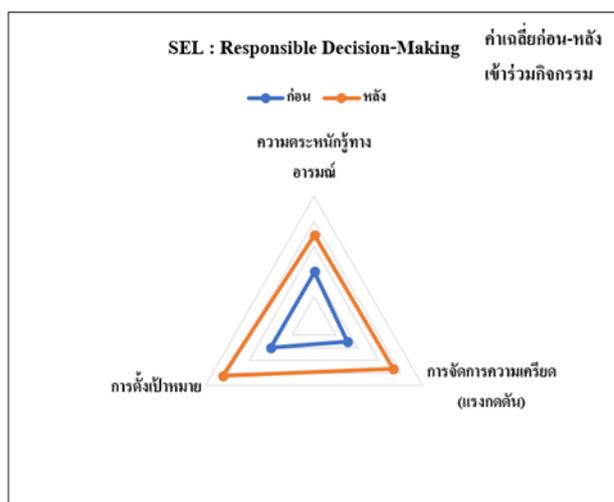
จากตารางผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ เท่ากับ 22.63 ซึ่งสูงกว่า ค่า tวิกฤต (t_{14} , $\alpha = 0.1$) เท่ากับ 1.345 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management) มีผลสัมฤทธิ์หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1

ผลการเปรียบเทียบแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

ในการประเมินตนเองเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) ของผู้เรียนนั้น จะมีการประเมินทั้งหมด 2 ครั้ง โดยผู้วิจัยได้จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 3 ข้อ กำหนดค่าเป็น 5 ระดับ ระดับตาม Dreyfus model of skill acquisition

SEL : Responsible Decision-Making						
ลำดับผู้เข้าร่วม กิจกรรม	ความสามารถในการ ตัดสินใจ		การขอคำแนะนำผู้อื่น		การรับผิดชอบต่อความ เสี่ยง	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1	2	3	1	3	2	4
2	2	3	2	4	2	4
3	2	3	1	3	2	4
4	2	3	2	4	2	4
5	2	3	2	4	2	4
6	2	3	2	3	2	4
7	2	4	1	4	2	4
8	2	4	1	4	2	4
9	2	4	1	4	2	4
10	2	3	1	3	2	4
11	2	3	1	3	2	3
12	2	4	2	4	2	5
13	2	4	2	4	2	5
14	2	4	2	4	2	5
15	2	4	2	4	2	5
ค่าเฉลี่ย	2	3.46	1.53	3.67	2	4.2

ภาพที่ 7 ตารางเปรียบเทียบการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making)

ภาพที่ 8 แผนภูมิเรดาร์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อน-หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making)

จากภาพที่ 7 และ 8 พบว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการประเมินอยู่ในระดับ Notice และ Advanced Beginner ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของขั้นนี้ได้ว่ามักจะมีแนวโน้มตัดสินใจโดยอาศัยกฎเกณฑ์จากภายนอก มีความระมัดระวัง แต่ยังขาดการพิจารณาผลระยะยาว และอาจมีพฤติกรรมเสี่ยงเป็นครั้งคราว และหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีผลการประเมินอยู่ในระดับ Competent และ Proficient ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของขั้นนี้ได้ว่าสามารถพิจารณาผลกระทบจากการตัดสินใจทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างรอบคอบ แสดงความคิดริเริ่มและอิสระทางความคิด พร้อมรับความเสี่ยงที่คำนวณไว้ โดยซึ่งน้ำหนักผลได้ผลเสียก่อนตัดสินใจ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making)

กิจกรรม	จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) (15 คะแนน)	SD	df	t (T-Test)
กิจกรรมที่ 1	15	5.53	0.13	14	29.85
กิจกรรมที่ 2		11.33	0.9		

จากตารางผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ เท่ากับ 29.85 ซึ่งสูงกว่า ค่า tวิกฤต (t_{14} , " α " = 0.1) เท่ากับ 1.345 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision Making) มีผลสัมฤทธิ์หลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการสื่อสารและการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม โดยใช้หลักการของ CIPPA Model ควบคู่ไปกับเทคนิค Jigsaw II และ Co-op Co-op สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

อภิปรายผลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะในการสื่อสาร : การพูดในที่สาธารณะ

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะการพูดในที่สาธารณะอยู่ในระดับ Proficient ตามกรอบแนวคิดของ Dreyfus Model of Skill Acquisition ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหาอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย มีความมั่นใจในการพูด รวมถึงการใช้น้ำเสียง จังหวะ และการหยุดเน้น เพื่อเสริมความน่าสนใจของการนำเสนอ นอกจากนี้ ยังสามารถใช้สื่อประกอบ อวัจนภาษา และสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งลักษณะเหล่านี้สะท้อนถึงความสอดคล้องกับ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ที่ทางผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ความสามารถในการพูดอย่างชัดเจน ฉะฉาน และไม่ติดขัด และ 2) การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่น่าสนใจกับผู้ฟัง เพื่อดึงดูดความสนใจตลอดการนำเสนอ

ผลลัพธ์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่าเป็นผลจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ตาม CIPPA Model ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ Construct การสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์, Interact การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียน, Practice การฝึกฝนและลงมือปฏิบัติ, Present การนำเสนอความรู้ และ Apply การประยุกต์ใช้ความรู้กับสถานการณ์จริง โดยเฉพาะในขั้น Interact และ Present ที่ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารผ่านการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งล้วนเป็นทักษะพื้นฐานของการพูดในที่สาธารณะ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556)

นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ Jigsaw II และ Co-op Co-op ซึ่งเน้นการทำงานร่วมกันในลักษณะร่วมมือ (Cooperative Learning) ยังเอื้อต่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูด การสื่อสาร และการฟังอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังส่งเสริมความกล้าแสดงออก ความมั่นใจ และการมีส่วนร่วมในการสื่อสารกับผู้อื่นในบริบทของการเรียนรู้ (Johnson, Johnson, & Holubec, 2013)

โดยสรุป กิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบตาม CIPPA Model ร่วมกับ Jigsaw II และ Co-op Co-op มีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดในที่สาธารณะของผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารสู่ระดับที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การจัดการตนเอง (Self-Management)

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการจัดการตนเองในระดับที่อยู่ในขั้น Proficient ตามกรอบแนวคิดของ Dreyfus Model of Skill Acquisition โดยสามารถรับรู้อารมณ์ของตนเองได้อย่างชัดเจนและควบคุมอารมณ์ได้ดีแม้เผชิญกับสถานการณ์ที่กดดัน รวมทั้งมีความสามารถในการวางแผน บริหารเวลา และจัดลำดับความสำคัญของงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนแสดงความยืดหยุ่นและความคิดสร้างสรรค์ในการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcome) ทางอารมณ์ด้านการจัดการตนเองที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 3 ด้าน ได้แก่

1) การควบคุมอารมณ์แม้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด ไม่แสดงออกทางสีหน้ามากจนเกินไป และสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยสะท้อนว่า ผู้เรียนสามารถรักษาความสงบทางอารมณ์ ไม่แสดงออกทางสีหน้ามากจนเกินไป และจัดการปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่ต้องพูดในที่สาธารณะ ซึ่งมักสร้างความกดดันทางอารมณ์ได้สูง สอดคล้องกับแนวคิดของ Goleman (1995) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการจัดการอารมณ์ (Emotional self-regulation) เป็นองค์ประกอบสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence) ที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและการแสดงออกอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ

2) การปรับตัวกับบุคคลที่แตกต่างอย่างเหมาะสม

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ออกแบบโดยใช้ Jigsaw II และ Co-op Co-op ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับเพื่อนที่หลากหลาย ทั้งในด้านอายุ เพศ และบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม โดยผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสม แสดงออกถึงความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางสังคมควบคู่กับการเรียนรู้ทางวิชาการ (Johnson & Johnson, 1999)

3) การบริหารเวลาและจัดลำดับความสำคัญของงาน

ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนสามารถบริหารจัดการเวลาได้ดี วางแผนและดำเนินการตามลำดับขั้นตอนจนบรรลุเป้าหมาย ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถในการควบคุมตนเอง (self-regulation) ในระดับสูงตามแนวคิดของ Zimmerman (2002) ที่ชี้ว่าผู้เรียนที่มีการควบคุมตนเองจะสามารถตั้งเป้าหมาย วางแผน ติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลการเรียนรู้ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำเร็จเหล่านี้เกิดขึ้นจากการออกแบบกิจกรรมโดยใช้ CIPPA Model (Construct-Interaction-Process-Participation-Application) ซึ่งมีโครงสร้างที่สนับสนุนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเชิงประสบการณ์ โดยเฉพาะองค์ประกอบ “Interaction” และ “Participation” ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ทางอารมณ์กับผู้อื่น อีกทั้ง “Application” ยังเอื้อต่อการฝึกนำทักษะการจัดการตนเองไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การพูดในที่สาธารณะ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุมอารมณ์ มีความมั่นใจ และสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุป การใช้ CIPPA Model ร่วมกับ Jigsaw II และ Co-op Co-op ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการจัดการตนเองในหลากหลายมิติ ทั้งด้านอารมณ์ สังคม และการบริหารจัดการงาน อันเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทจริง

อภิปรายผลเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม : การตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ (Responsible Decision-Making)

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบอยู่ในระดับ Competent ถึง Proficient ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาทักษะของ Dreyfus Model โดยผู้เรียนสามารถพิจารณาผลกระทบจากการตัดสินใจทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างรอบคอบ แสดงออกถึงความเป็นอิสระทางความคิดและความคิดริเริ่มในการตัดสินใจ อีกทั้งยัง

สามารถประเมินและรับความเสี่ยงที่เหมาะสมด้วยการชั่งน้ำหนักผลได้ผลเสียก่อนการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบที่สามารถค้นหาวิธีวิเคราะห์ผลลัพธ์ได้ด้วยตนเอง และการตัดสินใจที่ผ่านกระบวนการคิดอย่างรอบด้านบนพื้นฐานของข้อมูลที่หลากหลาย ผลลัพธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ (Learning outcome) ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) ผู้เรียนได้ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ค้นหาวิธีวิเคราะห์ถึงผลที่จะตามมาทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวได้ด้วยตนเอง และ 2) คิดอย่างรอบคอบก่อนจะลงมือทำในสิ่งที่ตัดสินใจหาความหลากหลายของข้อมูลเพื่อมาวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจ

การที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะดังกล่าวได้ ส่วนหนึ่งเกิดจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีโครงสร้างอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการใช้ CIPPA Model ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การเชื่อมโยง (Connection), การปฏิสัมพันธ์ (Interaction), การปฏิบัติ (Practice), การสะท้อนคิด (Reflection), และการประเมินผล (Assessment) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางอารมณ์ โดยเฉพาะในด้านการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ ตัวอย่างเช่น การสะท้อนคิด (Reflection) ช่วยให้ผู้เรียนทบทวนและประเมินผลการตัดสินใจของตนเอง ขณะที่การมีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันตามแนวทางของ Jigsaw II และ Co-op Co-op ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลรับฟังมุมมองที่หลากหลาย และเรียนรู้จากสถานการณ์จำลองที่ต้องใช้การตัดสินใจร่วมกัน

จากการที่ผู้เรียนได้มีโอกาสตัดสินใจในบริบทที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง จึงสามารถฝึกฝนทักษะการคิดวิเคราะห์และการชั่งน้ำหนักผลลัพธ์จากการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky (1978) ที่เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเมื่ออยู่ในบริบททางสังคมที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายใต้ “เขตพัฒนาการใกล้ขีด” (Zone of Proximal Development: ZPD)

นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบยังสอดคล้องกับกรอบแนวคิด SEL-Social and Emotional Learning ของ CASEL (2020) ที่ระบุว่า ทักษะดังกล่าวเป็นหนึ่งในองค์ประกอบหลักของการเรียนรู้ทางอารมณ์ ซึ่งจะส่งเสริมสร้างการเติบโตทั้งในด้านวิชาการและชีวิตประจำวันของผู้เรียน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ CIPPA Model ร่วมกับเทคนิค Jigsaw II และ Co-op Co-op มีบทบาทสำคัญไม่เพียงแต่ในการส่งเสริมทักษะการพูดในที่สาธารณะ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบในฐานะหนึ่งในมิติสำคัญของการเรียนรู้ทางอารมณ์และสังคม อันจะเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับนโยบายและการบริหาร ควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่บุคลากรในด้านแนวคิด SEL และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านเวลา ทรัพยากร และโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพ
- 2) เพื่อประเมินพัฒนาการด้านทักษะทางอารมณ์และสังคมอย่างต่อเนื่อง ควรมีการติดตามและศึกษาผลในระยะยาวจากการใช้กิจกรรมที่ออกแบบไว้รวมถึงการขยายผลการนำไปใช้ในบริบทที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้าง Soft Skills ที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2539). *แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทาง CIPPA Model*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วัชราน เล่าเรียนดี. (2548). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ: แนวทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การศึกษา.
- วัชราน เล่าเรียนดี. (2545). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ: รูปแบบและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561 และผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (DOE Thailand)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). *รายงานการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน: รูปแบบ CIPPA Model*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Aronson, E. (2002). Building empathy, compassion, and achievement in the jigsaw classroom. In *Improving academic achievement* (pp. 209-225). Academic Press.
- Collaborative for Academic Social and Emotional Learning (CASEL). (2018). *Core SEL Competencies*. Retrieved from <https://casel.org/core-competencies/>.
- Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning (CASEL). (2020). *What is SEL?*. Retrieved from <https://casel.org/what-is-sel/>.
- De Grez, L., Valcke, M., & Roozen, I. (2009). The impact of an innovative instructional intervention on the acquisition of oral presentation skills in higher education. *Computers & Education*, 53(1), 112-120.
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence: Why it can matter more than IQ*. Bantam Books.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1995). *Cooperation and competition: Theory and research*. Edina, MN: Interaction Book Company.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning*. 5th ed. Allyn & Bacon.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (2013). *Cooperation in the classroom*. 9th ed. Edina, MN: Interaction Book Company.
- Lucas, S. E. (2011). *The art of public speaking*. 11th ed. McGraw-Hill.
- OECD. (2015). *Skills for Social Progress: The Power of Social and Emotional Skills*. OECD Publishing.
- Riebe, L., Roepen, D., Santarelli, B., & Marchioro, G. (2010). Teamwork: Effectively teaching an employability skill. *Education + Training*, 52(6/7), 432-443.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning: Theory, research, and practice*. 2nd ed. Allyn and Bacon.
- Smith, C. (2012). Evaluating the quality of work-integrated learning curricula: A comprehensive framework. *Higher Education Research & Development*, 31(2), 247-262.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Wasanasomsithi, P. (2014). The Use of CIPPA Instructional Model to Enhance English Reading Ability and Critical Thinking of Thai Undergraduate Students. *Journal of Education and Practice*, 5(14), 41-49.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a self-regulated learner: An overview. *Theory into Practice*, 41(2), 64-70.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).